

Nr 516

Av herr Westberg, om rätt till avdrag vid beskattningen för underhåll åt eget barn.

Enligt gällande regler i 46 § 2 mom. KL har en icke-vårdnadshavare rätt till avdrag vid beskattningen för vad han utgivit som underhåll åt eget barn under 16 år. Avdraget är maximerat till 1 000 kr.

Ursprungligen fastställdes detta avdragsmaximibelopp med en viss procent av ortsavdraget. När ortsavdraget efter hand höjts, har emellertid inte maximigränsen för förevarande avdrag i motsvarande mån förskjutits uppåt. Detta måste anses beklagligt, inte minst därför att en sådan reform skulle underlätta för barnavårdsmannen att få till stånd frivilliga avtal om underhåll, som tillgodoser berättigade intressen hos såväl modern som barnet. En reform härvidlag skulle således tjäna ett betydande socialt syfte.

När denna fråga senast var under diskussion i riksdagen anförde bevillningsutskottet följande (utlåtande 1963 nr 45):

I likhet med vad bevillningsutskottet tidigare uttalat, bl. a. i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 58 år 1962, finner utskottet vissa skäl tala för en uppräknig av maximibeloppet å 1 000 kr. För här avsedda skattskyldiga framstår deras avdragsrätt i många fall som mycket begränsad jämfört med de skatterättsliga förmåner som numera tillkommer ensamstående skattskyldiga med hemmavarande barn. Utskottet anser sig emellertid inte berett att tillstyrka omedelbar lagstiftning i denna fråga. Ändring av bestämmelserna för underhållsavdraget kan nämligen bli aktuell såsom ett resultat av överväganden inom socialpolitiska kommittén, som har att pröva frågan om översyn och samordning av reglerna om underhållsbidrag och bidragsförskott, samt av allmänna skatteberedningen, som har att ta ställning till i vad mån ökad hänsyn till försörjningsbördan bör tas vid beskattningen.

Mot de av utskottet anförda synpunkterna, vilka ovan citerats, kan anföras dels att det torde dröja länge innan såväl socialpolitiska kommittén som allmänna skatteberedningen kan komma med förslag som leder till en reform i förevarande avseende, dels också att det inte föreligger några tekniska svårigheter att genomföra en reform redan nu. Det är angeläget att en reform kommer till stånd med det snaraste, ej minst med tanke på de ekonomiska svårigheter, som ensamma mödrar för närvarande ofta är utsatta för. Ifrågavarande avdrags maximibelopp bör höjas till 2 000 kr. fr. o. m. den 1 juli 1964.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte beträffande avdraget i 46 § 2 mom. KL för icke-vårdnadshavare för underhåll till eget barn besluta att fr. o. m. 1964 års inkomster höja avdragets maximalbelopp till 2 000 kr. och således antaga följande

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla följande ändrade lydelse.

46 §.

2 mom. I hemortskommunen — — — avdrag;

1) för periodiskt understöd — — — uppfostran;

2) för dels — — — omyndiga barn;

3) för dels — — — sjukförsäkring; samt

4) för belopp som den skattskyldige under beskattningsåret utgivit för underhåll av sådant hans barn under 16 år som icke varit hemmavarande, dock sammanlagt högst för 2 000 kr.

Har skattskyldig — — — underhållsbidraget.

Därest skattskyldig — — — nämnda tid.

Avdrag — — — under 16 år.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad utgift utkommit från trycket i Svensk Författningssamling, dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1964 års taxering och i fråga om eftertaxering för år 1964 och tidigare år.

Stockholm den 25 januari 1964

Olle Westberg